

شیوع تغییر رنگ و پوسیدگی دندان‌ی در افراد سیگاری مراجعه کننده به دانشکده دندانپزشکی در

سال ۱۳۸۷

استاد راهنما: دکتر آناهیتا بزرگمنش

استاد مشاور: حمید بخشی

نگارش: مریم پیغمبرزاده

شماره: ۲۶۷

چکیده:

عنوان: شیوع تغییر رنگ و پوسیدگی دندان‌ی در افراد سیگاری مراجعه کننده به دانشکده دندانپزشکی

رفسنجان در سال ۱۳۸۷

هدف: بررسی شیوع تغییر رنگ دندان‌ی و شاخص DMFT افراد سیگاری در رفسنجان

روش‌ها: مطالعه به صورت مقطعی - توصیفی بر روی تعداد ۱۱۶ فرد سیگاری مراجعه کننده به کلینیک

دندانپزشکی رفسنجان در تابستان ۱۳۸۷ انجام گرفت. شاخص DMFT بر طبق معیار WHO تعیین گردید.

بررسی تغییر رنگ دندان‌ی براساس شاخص تغییر یافته Lobene انجام شد. پرسشنامه ای نیز از طریق مصاحبه

تکمیل شد. داده‌ها براساس نرم افزار SPSS 16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: در این مطالعه تعداد ۳ زن و ۱۱۳ مرد شرکت داشتند. میانگین سن افراد مورد مطالعه $34/25 \pm 8$

سال بود. بزرگترین گروه سنی مراجعه کننده بین ۲۰-۳۰ سال بود. شیوع تغییر رنگ در این افراد ۳۹/۲۹ درصد

بود. بیشترین نمره ی تغییر رنگ در قسمت پالاتال/لینگوال و قسمت لبی هر دو فک مربوط به نواحی تنه ای و

لثه ای بود (ANOVA, $P < 0/05$). این تغییر رنگ در ارتباط با تعداد سیگارهای مصرفی در روز و تعداد سال

های مصرف سیگار معنی دار بود (ANOVA, $P < 0/05$).

میانگین DMTF در این فراد $15/62 \pm 4$ بود. دندانهای شماره ۳۵،۲۵،۱۵ و ۴۵ بیشترین شیوع پوسیدگی را نشان دادند. دندان های شماره ۳۷،۲۷،۱۷ و ۴۷ بیشترین شیوع پرکردگی را نشان دادند. بیشترین شیوع از دست دادن دندان مربوط به مولرهای اول بود.

نتیجه گیری : برطبق نتایج ، افراد سیگاری بیشترین نمره تغییر رنگ دندانی را در قسمت لینگوال فک پایین دارا می باشند و شاخص DMTF در این افراد بالا می باشد .

واژگان کلیدی: فرد سیگاری ، سیگار، رفسنجان، DMTF، شاخص تغییر یافته Loebene

www.rums.ac.ir